«برف آخر» آماده نمایش شد

حسن مصطفوی، تهیه‌کننده فیلم سینمایی «برف آخر» به فارس گفت: این فیلم به‌تازگی مراحل تولید خود را پشت‌سر گذاشته و در حال حاضر آماده نمایش است. این تهیه‌کننده سینمای ایران درباره ایفای نقش بازیگران فیلم سینمایی برف آخر اظهار کرد: به‌صراحت می‌توانم بگویم امین حیایی، مجید صالحی و لادن مستوفی بازی متفاوت و تماشایی در این فیلم داشته‌اند.

نادر طالب‌زاده در بیمارستان بستری شد

نادر طالب‌زاده، دبیر جشنواره فیلم عمار در بیمارستان بستری شد. شامگاه شنبه و در حالی که مراسم افتتاحیه جشنواره مردمی فیلم عمار در حال برگزاری بود، محمدرضا شهبازی، مجری مراسم افتتاحیه گفت: نادر طالب‌زاده، دبیر دوازدهمین جشنواره مردمی فیلم عمار در بیمارستان بستری شده است. او اعلام کرد: در حال حاضر طالب‌زاده در سی‌سی‌یو به‌سر می‌برد و به دعای مردم برای شفای سریع‌تر نیازمند است.

واکاوی شخصیت میرزاتقی‌خان فراهانی و تأثیر او بر روند پیشرفت ایران در سالگرد شهادت او

امیرکبیر بذر توسعه را در این سرزمین کاشت

زینب مرزوقی

فرهنگ و هنر

میرزاتقی‌خان فراهانی مشهور به امیرکبیر اولین صدراعظم ناصرالدین‌شاه بود. تصویری که از امیرکبیر در ذهن مردم ایران ترسیم شده تصویری دور از صدراعظمی مصلح، مردم‌دار و کسی است که به دنبال توسعه ایران در عصر قاجار بود. بر هیچ کس پوشیده نیست که اولین گام برای حرکت به سمت توسعه در جامعه ایران؛ توسط میرزاتقی‌خان فراهانی برداشته شد و تأسیس دارالفنون نیز در راستای دغدغه‌مندی او برای رسیدن جامعه ایرانی به توسعه و بومی‌سازی علم بود. تاثیر اصلاحات امیرکبیر و نحوه مواجهه او با روند مدرن شدن ایران، سال‌هاست که موضوع بحث تاریخ‌دانان است. گفت‌وگوی پیش رو با محمد دروگر، تاریخ‌پژوه معاصر به مناسبت ۲۰ دی ماه سالروز شهادت میرزا تقی‌خان فراهانی و واکاوی تاثیر او در توسعه ایران است.

اگر امیرکبیر در سال ۱۳۲۰ به شهادت نمی‌رسید و زنده می‌ماند، تغییر چشمگیری در جریانات و اتفاقات اجتماعی-سیاسی و فرهنگی را می‌دیدیم؟

اولین مساله‌ای که باید درباره میرزاتقی‌خان درنظر بگیریم و بدانیم، این است که برخلاف آنچه در تاریخ پهلوی و تاریخ معاصر به ما نشان داده شده؛ نه شخصیت میرزا تقی‌خان آنقدر سپید است و نه ناصرالدین شاه آنقدر سیاه. اما در عین حال نیز نمی‌توان منکر میزان تأثیرگذاری میرزاتقی‌خان خصوصا در دوره کوتاه صدارت او بود. ایران اوایل دوره ناصری از هر جهت درحال فروپاشی بود و حتی ما در مکاتبات بین وزرای مختار روس و انگلیس، ناامیدی از باقی‌ماندن ایران را می‌بینیم و شرایط به حدی وحشتناک بود که این افراد حتی فکر می‌کردند دیگر ایرانی باقی نمی‌ماند. در آن دوره فتنه پیچیده حسن خان سالار در خراسان برای جداکردن خراسان از ایران، کشور را تهدید می‌کرد و از طرف دیگر سه جنگ بزرگ را نیز بابی‌ها در قلعه طبرسی مازندران به راه انداخته بودند. شورش حجت زنجانی‌ها در زنجان و نی‌ریزی‌ها در فارس هم با این اتفاقات همزمان بود. همچنین به دلیل دوره مرگ محمدشاه و جلوس ناصرالدین شاه بر مصدر پادشاهی نیز اوضاع نابسامان‌تر شده بود.

بزرگ‌ترین خدمتی که میرزاتقی‌خان در عین ناباوری دیپلمات‌ها داشت این بود که تمامی این شورش‌ها را در سطح کشور جمع کرد؛ اوضاع داخلی ایران سامان یافت و با درایت و مشت آهنین، ایران را از فروپاشی نجات داد. پس از این اتفاق مثبت، میرزاتقی خان فراهانی سفری به سنت پترزبورگ انجام داد و با مظاهر تمدن جدید در روسیه آشنا شد. بعد از این سفر، امیرکبیر سعی داشت تا مظاهر تمدن جدید را با خرج بالایی در ایران پیاده کند و سعی در پرورش و گسترش مدرنیته در ایران داشت. ناصرالدین شاه راه امیرکبیر را ادامه داد اما تصور من این است اگر میرزا تقی خان زنده بود؛ چه بسا به دلیل اصطکاکی که با امنای دولت و دربار پیش می‌آمد، شاید نمی‌توانست بهتر از این نیز تأثیرگذار باشد. اما نمی‌توانیم رد کنیم که بذر اولیه تمام این حرکات را میرزا تقی‌خان برداشت.

چرا با وجود این‌که شخصیتی سیاسی و درباری مانند میرزاتقی‌خان فراهانی سردمدار توسعه در ایران شد اما ایران نسبت به ژاپن که دیرتر از ما وارد مسیر توسعه شد از توسعه عقب افتاد؟

مقایسه ایران با ژاپن یک اشتباه تاریخی است. گاهی برخی مورخان و تاریخ پژوهان دچار این خلط می‌شوند. باید این امر را در نظر بگیریم که ایران از نظر فرهنگی بسیار با ژاپن متفاوت است و هنوز که هنوز است سیستم مدیریت ژاپنی در تمام دنیا متفاوت است. می‌توان سیستم مدیریت آمریکایی را در ایران، افغانستان، سایر کشورها یا حتی خود ژاپن نیز پیاده کرد اما سیستم مدیریتی خود ژاپن را نمی‌توان در هیچ کشوری از دنیا پیاده کرد. در ژاپن اگر رهبر یک قبیله یا مقام بالاتری مانند امپراتور دستوری را صادر کند تمامی مردم بی‌چون و چرا از آن دستور حمایت می‌کنند. طبعا در دوره «میجی» هنگامی که در ژاپن اصلاحات آغاز شد به دلیل فرهنگ تابعیت محض مردم آن کشور، هیچ کس مخالف امپراتور نشد و همه به دنبال اجرای دستورات او رفتند. از طرف دیگر ما هیچ وقت در ایران چنین فرهنگی نداشتیم؛ چه در دوره پادشاهی باستان و چه در دوره فعلی مردم ایران چنین فرهنگی ندارند. از طرف دیگر مقایسه جغرافیای سیاسی ایران با ژاپن مقایسه‌ای غلط است. چراکه ما روس‌های استعمارگر را در شمال و در سمت دیگر انگلیسی‌ها را در جنوب داشتیم که با شعارهای سیاست جهانی، منافع خود را در ایران دنبال می‌کردند. ژاپنی‌ها هیچ وقت چنین تجربه‌ای نداشتند و برای همین است که ما نمی‌توانیم این مقایسه را انجام دهیم. اما در هر

> بزرگ‌ترین خدمتی که میرزاتقی‌خان در عین ناباوری دیپلمات‌ها داشت این بود که تمامی شورش‌ها را در سطح کشور جمع کرد؛ اوضاع داخلی ایران سامان یافت و با درایت و مشت آهنین، ایران را از فروپاشی نجات داد

گفت‌وگو با سیدمحسن حسینی، خواننده آواز ایرانی به انگیزه رونمایی از آلبوم «آن روز آسمان گریست»

یک تیم به صورت مویرگی بر موسیقی حاکم شده‌اند

صبا کریمی

جام‌جم

سیدمحسن حسینی، از خوانندگان جوان آواز ایرانی و فارغ‌التحصیل کارشناسی ارشد گرافیک از دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران و دانشجوی دکترای رشته مدیریت فرهنگی است. حسینی فراگیری آواز، صداسازی و ردیف را از ۱۷ سالگی نزد حمیدرضا نوربخش آغاز کرد و چند سال در کلاس‌های حسین علیشاپور آموزش دید و دوره عالی آواز و تلفیق شعر و آواز را زیر نظر علی‌اصغر شاهزیدی آموخت. همکاری و اجرای کنسرت با گروه‌های سوما، هور، شفق، ضرب آوا و اجرای آواز در مستندهای تصویری در کارنامه هنری او به چشم می‌خورد. او در تالارهای رودکی و حوزه هنری با گروه همنوایان روناک و گروه مشرق و گروه نغمه‌گردان چندین اجرای صحنه‌ای داشته است. شرکت در جشنواره موسیقی فجر و همچنین اجرای کنسرت در اوکراین و آلبوم «در دوردست» با اشعار سهراب سپهری و آلبوم‌های «شهر مناجات»، «نواحی اشک»، «آن روز آسمان گریست» و همچنین آلبوم موسیقی «جز عشق ندارم هنری» از دیگر فعالیت‌های اوست. به بهانه انتشار تازه‌ترین آلبوم این هنرمند با او به گفت‌وگو نشستیم. او از علاقه‌اش به آواز ایرانی و سختی‌هایی که در این مسیر با آن روبه‌روست، می‌گوید. حسینی معتقد است خواننده نباید فقط موسیقی را بشناسد و صدای خوبی داشته باشد، بلکه باید با تیزبینی جامعه را رصد و با شعور اجتماعی شعر را انتخاب کند. در ادامه گفت‌وگوی ما با این هنرمند را می‌خوانید.

آقای حسینی از علاقه‌تان به آواز و موسیقی بگویید که از کجا آغاز شد؟

ریشه‌های آن در کودکی من است، ضمن این‌که پدر و مادرم صدای خوبی دارند و من نیز از همان دوران در گروه‌های سرود مدارس شرکت می‌کردم و این علاقه از آن زمان با من بوده است. سال‌ها بعد در رشته گرافیک قبول شدم و رفتن به دانشگاه تهران مسیرم را تغییر داد، همان زمان خدمت آقای حمیدرضا نوربخش رسیدم و ردیف‌های موسیقی را نزد ایشان آموختم و در محضر اساتید دیگری همچون استاد علی‌اصغر شاه‌زیدی تلفیق شعر و موسیقی کار کردم و مدتی هم در خدمت حسین علیشاپور بودم.

علاقه خودتان به کدام سبک موسیقی و آواز بود و آیا از همان ابتدا هم سبک سنتی شما را به خود جذب کرد؟

بله. به دلیل این‌که از ابتدا کارم را با موسیقی سنتی ایرانی آغاز کرده بودم و مطالعه‌ام بیشتر در این حوزه بود، طبیعتا گرایش بیشتری هم به این سبک موسیقی اصیل داشتم و در طول این سال‌ها آواز سنتی و ردیف موسیقی ایرانی کار کردم، البته چند قطعه پاپ هم خوانده‌ام اما در حال حاضر بیشتر در حال تجربه فضاهای مختلف هستم.

اولین آلبوم رسمی شما با استقبال بسیاری روبه‌رو شد، این اتفاق چه تاثیری در ادامه روند کاری شما داشت؟

تا پیش از سال ۹۵ تعدادی تک آهنگ منتشر کرده بودم که از تلویزیون هم پخش شد، اما اولین آلبوم رسمی‌ام «از سراسر بگذشته» بود که احسان عبایی آن را در دستگاه نوا تصنیف کرد و درجشنواره بسطامی به عنوان بهترین آلبوم موسیقی سال ۹۶ انتخاب شد و در جشنواره موسیقی فجر سال گذشته نیز آلبوم برگزیده شد. پس از انتشار آلبوم اول، این فضا برای من جدی‌تر شد. به موازات همین آلبوم، اثر دیگری را با گروه مشرق و آقای محمد سلمانیان که از اساتید موسیقی هستند شروع کردیم. آلبوم «در دوردست» اثری از گروه مشرق و در سبک موسیقی سنتی ایرانی است که برگرفته از سروده‌های سهراب سپهری است. این آلبوم امسال به جشنواره فجر راه پیدا کرده و منتظریم ببینیم نگاه داوران به این سبک چالش برانگیز چیست.

در ادامه همکاری‌هایی هم با سازمان سازمان فرهنگی هنری شهرداری و حوزه هنری داشتم. آلبومی تحت عنوان «شهر مناجات» دارم که یک کار گروهی با حضور اساتید آواز همچون حسام‌الدین سراج، محمدتقی سعیدی، حسین علیشاپور و .... است و در واقع سه نسل موسیقی ایرانی هرکدام غزلی را انتخاب کرده و مناجات خوانده‌اند و بنده هم در این آلبوم قطعه‌ای دارم. تولید این آلبوم با مرکز موسیقی حوزه هنری بود. «آن روز آسمان گریست» نیز آلبوم دیگری است که به صورت آواز سنتی براساس ردیف موسیقی خوانده شده و سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران چندماه پیش آن را رونمایی کرد.

و آلبوم «جز عشق ندارم هنری» که جدیدترین آلبوم شماست و به تازگی رونمایی شده است.

بله، ضبط این آلبوم که شامل چهارده آهنگ است در سال ۹۸ در موزه موسیقی انجام شد و مرحوم مرادخانی هماهنگی‌های لازم را برای ساخت آن انجام داد. در قطعات این آلبوم از اشعار محیط قمی، رهی معیری، باباطاهر، عراقی و ... بهره گرفته شده و این اثر در واقع اولین آلبوم رسمی گروه نغمه‌گردان است و ما پس از موفقیت‌هایی که در آلبوم اول داشتیم به این نتیجه رسیدیم که می‌توانیم همه کارهای ضبط شده را به صورت صحنه‌ای هم اجرا کنیم و این اتفاق تقریبا از سال ۹۷ برای ما جدی‌ترشد.

در این آلبوم یکی از تصنیف‌های قدیمی بازآفرینی شده است. این بازآفرینی تصنیف‌ها چقدر به احیای موسیقی‌های قدیمی که شاید امروز کمتر سراغی از آنها بگیریم کمک می‌کند؟

در این آلبوم یک کار مبتکرانه و نوآورانه انجام شده است. البته احسان عبایی پیش‌تر هم این کار را با برخی تصنیف‌ها انجام داده، مانند قطعه «مرغ سحر» که در یک دستگاه دیگر و با ملودی جدیدی آن را ساخته است. تصنیف «به یاد تو» که آقای منوچهر همایون‌پور آن را خوانده‌اند در این آلبوم بازآفرینی و در آواز اصفهان به آن بال و پر داده شده و فرم و ریتمش هم تغییر پیدا کرده است و آن شعری که در ذهن مخاطب وجود دارد یک حس و حال تازه و پرانرژی یافته است. به نظر نکته بازآفرینی تصنیف‌های قدیمی این است که شنونده این قطعه‌های موسیقی را می‌شناسد اما بار دیگر آن را با یک حال و هوای تازه‌تری می‌شنود که برایش جذاب است.

در این بین باز هم به موسیقی پاپ گریزی زدید؟

بله چند قطعه‌ای ساخته شد. «دلی که دریا شد» یکی از آنهاست که شاید بتوان گفت تلفیقی از پاپ و سنتی است و در عین این‌که موسیقی پاپ زیرزمینه آن است اما تحریر هم دارد، کاری که معمولا خوانندگان پاپ انجام نمی‌دهند و به قول خودشان از ویبراسیون استفاده می‌کنند ولی ما سنتی‌خوانان ترجیح می‌دهیم تحریر داشته باشیم و به نظرم ترکیبی از اینها می‌تواند کار را زیباتر کند.

آیا در آواز و موسیقی تحت تاثیر هنرمندی هم بوده‌اید؟

جمله معروفی هست که می‌گوید «خلاقیت زمانی به وجود می‌آید که خیلی چیزها تو را اذیت کند». در طول این سال‌ها بسیاری از موسیقی‌هایی که می‌شنیدم من را اذیت می‌کرد و می‌خواستم کاری انجام دهم که مانند آنها نباشد. به‌قول سهراب من هوای خودم را می‌نوشم و فکر می‌کنم هرکسی باید این‌طور باشد. این‌که من در زندگی خودم آن حقیقت ناب را جست‌وجو کنم و اتفاق خوب را خودم پیدا کنم مهم است. در حوزه موسیقی ایرانی و آواز تحت تاثیر آوازخوانی استاد شاه‌زیدی هستم و نگاهشان به شعر را دوست دارم. اما بزرگترین استاد من در این تلفیق آقای عبایی است که شناخت شعری خوبی دارد. من خیلی دنبال آدم‌های عجیب و غریبی در بیرون از خودم نیستم و در اطرافم کسانی هستند که کنارشان می‌آموزم و لذت می‌برم.

موسیقی سنتی ایرانی خوانندگان سرشناسی دارد که به یمن وجود آنها این سبک موسیقی هنوز پرطرفدار است و حالا هم هنرمندان جوانتری به این فضا آمده‌اند، اما با توجه به تنوع و تلون سبک پاپ، موسیقی سنتی چگونه در این رقابت با نسل جدید ارتباط می‌گیرد؟

درباره این‌که ما در چه مسیری هستیم و راهی که می‌رویم

> در طول این سال‌ها بسیاری از موسیقی‌هایی که می‌شنیدم من را اذیت می‌کرد و می‌خواستم کاری انجام دهم که مانند آنها نباشد. به‌قول سهراب من هوای خودم را می‌نوشم و فکر می‌کنم هرکسی باید این‌طور باشد

خبر

حضور پررنگ فارابی در جشنواره چهلم

تهیه‌کنندگان فیلم‌های بنیاد سینمایی فارابی در چهلمین جشنواره فیلم فجر با سید مهدی جوادی، مدیرعامل این بنیاد دیدار و گفت‌وگو کردند.

سید مهدی جوادی، مدیرعامل بنیاد در این دیدار با توجه به حضور پررنگ بنیاد سینمایی فارابی در جشنواره فیلم فجر گفت: در فضای رسانه‌ای نیز درزمینه معرفی هرچه بهتر آثار همراه و پشتیبان دوستان هستیم تا فیلم‌ها را آن‌طور که شایسته است به مخاطبان معرفی کنیم.

حبیب ایل‌بیگی، سرپرست بخش فرهنگی بنیاد و معاون اداره نظارت و ارزشیابی سازمان سینمایی در این نشست تصریح کرد: تنوع آثار فارابی در چهلمین جشنواره فیلم فجر یکی از اتفاقات مهم امسال است که هرکدام جنس خاص خود را دارند، این تنوع آثار می‌تواند به سبد اکران کمک کند و مخاطبان متنوعی را جذب و به سینما بکشاند.

بنیاد سینمایی فارابی در چهلمین جشنواره فیلم فجر با فیلم‌های «دسته دختران» به کارگردانی منیر قیدی، «بدون قرار قبلی» به کارگردانی بهروز شعیبی، «نگهبان شب» به کارگردانی سید رضا میرکریمی، «شادروان» به کارگردانی حسین نمازی، «لایه‌های دروغ» به کارگردانی رامین سهراب و «بیرو» به‌کارگردانی مرتضی علی‌عباس میرزایی در بخش مسابقه سینمای ایران (سودای سیمرغ) حضور دارد.

بررسی تخصیص کاغذ به ۳۲۸ ناشر

پس از تشکیل جلسات کمیته تخصیص، توزیع و نظارت بر کاغذ، درخواست ۳۲۸ ناشر دیگر در استان‌های مختلف کشور برای دریافت کاغذ تصویب شد و از این پس نیز کتاب‌های منتشرشده با کاغذ یارانه‌ای ملزم به درج عبارت «این کتاب با کاغذ حمایتی منتشرشده است» هستند. جلسات کمیته تخصیص کاغذ معاونت امور فرهنگی وزارت ارشاد در خانه کتاب و ادبیات ایران تشکیل شد و درخواست ۳۲۸ ناشر در استان‌های مختلف کشور برای دریافت کاغذ به تصویب رسید که از این میان ۱۰۶ ناشر در استان تهران بودند.

بر همین اساس جلساتی نیز با حضور مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان قم برگزار شد که درنتیجه آن درخواست ۹۸ ناشر از این استان بررسی و به تصویب رسید. بقیه درخواست‌های ناشران استان قم برای دریافت کاغذ نیز در جلسات آتی و با حضور مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان بررسی شده و در خصوص آن تصمیم‌گیری خواهد شد. در ضمن هیچ محدودیتی برای دریافت کاغذ به‌صورت مستقیم از تهران نیست و چنانچه ناشران استان قم به دریافت مستقیم کاغذ تمایل داشته باشند، می‌توانند به اتحادیه شرکت‌های تعاونی ناشران آشنا مراجعه کنند.

همچنین درخواست ناشران استان خراسان رضوی و ناشرانی از سایر استان‌های کشور همچون همدان، کرمانشاه، قزوین، گیلان، آذربایجان غربی، آذربایجان شرقی، مازندران و گلستان برای دریافت کاغذ در حال بررسی است.

در دوره جدید کمیته تخصیص کاغذ، موضوع شمارش آثاری که قبلا به آنها کاغذ یارانه‌ای تخصیص داده‌شده به‌عنوان شاخص اصلی بررسی تخصیص جدید محسوب می‌شود و به ناشرانی که هنوز شمارش تخصیص‌های قبلی آنها به حداقل ۸۰ درصد مجموع دریافتی نرسیده باشد، تخصیص جدید داده نخواهد شد. از این‌رو در این جلسات درخواست ۹۸ ناشر نیز به دلیل نداشتن حداقل مطلوب شمارش، پذیرفته نشده است.

در ابلاغ معاون امور فرهنگی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، اهتمام بر توزیع عادلانه کاغذ به ناشران فعال و نظارت دقیق بر مصرف کاغذهای تخصیص داده‌شده از اهم وظایف و مأموریت‌های این کمیته برشمرده شده است. این کمیته می‌کوشد برای رسیدگی به درخواست سایر ناشران نیز به‌صورت منظم درخواست‌ها را بر اساس معیارهای تعیین شده بررسی کرده و فرآیند تخصیص را انجام دهد.